

nu i Dag, vilde jeg have anset det for mest loyalt, efter som Udvalget er optraadt overfor Ministeren, at Sagen var kommet for i Udvalget, saaledes at man var forberedt paa en Diskussion, saa skulde jeg ikke have haft det mindste imod at deltage deri.

Jeg gentager: Vil Ministeren have den Sag drøftet, saaledes at Befolkningen kan finde ud af, hvad det drejer sig om, saa fremsæt de Forslag, som er fremkommet fra Boligkommissionen, ved Siden af de Love, der er vedtagne, og lad Befolkningen dømme om Resultatet.

Indenrigsministeren (Rode): Boligkommissionen har fremsat forskellige Forslag, som er behandlede her paa Rigsdagen, og der er i disse Forslag blevet vedtaget Ændringer, som jeg har kunnet slutte mig til med Glæde, og andre Ændringer, som jeg har maattet tage, fordi jeg ikke kunde opnaa noget mere. Mit Indtryk er ikke, at noget af Boliglovgivningsforslagene er blevet forbedret ved, at det ærede 3die kongevalgte Medlem har haft Ledelsen. Vi ser altfor forskelligt paa disse Spørgsmaal til, at vi kan komme til et enigt Resultat af Bedømmelsen af, hvad der er mere eller mindre godt Arbejde.

Naar det ærede Medlem nu paa ny beklager, at jeg har rejst Sagen, gør jeg opmærksom paa, at jeg tidligere har maattet gaa ud fra, at denne Sag vilde komme til det Resultat, at Kommissionens Mandat blev forlænget. Men henimod Rigsdagssamlingens Slutning har jeg kun med den største Møje og kun ved selv direkte at forlange Samraad og ved under dette Samraad direkte at anmode om at faa at vide, hvilken Stilling Udvalget vilde tage til denne Sag, opnaaet at faa det at vide. Jeg har sagt, at jeg ikke kan antage, at ærede Medlemmer i og for sig kan have noget imod at have Lejlighed til at behandle denne Sag, men Lejligheden vilde være udeblevet, hvis efter denne Rigsdagsamplings Slutning Kommissionen ganske stille vilde være faldet bort, hvis det ærede Medlem havde faaet Flertal for sit Ønske om at aflive denne Kommission. En Lejlighed maatte derfor søges, og paa et Omraade, som var beslægtet hermed. Da Spørgsmaal om Dyrtdisforanstaltninger og Bolignød dog har en Forbindelse med hinanden, har jeg grebet Lejligheden til at tale om denne Sag, og jeg har ingen Betænkelighed ved til Offentligheden at overgive Dommen over mit Ønske om, at Boligkommissionen skulde faa Lov til at

fortsætte sit Arbejde, og det ærede Medlem, som har haft Held til i Rigsdagens sidste Øjeblik at standse dette Arbejde.

Nu har det ærede Medlem ganske vist sagt her, at han ikke har forstaaet, at jeg i Samraadet har sagt, at jeg gerne tog mod et Aars Forlængelse. Det forbavser mig, for det var dog en temmelig lang Samtale, der førtes herom, men hvis det skulde være paa Grund af den Misforstaaelse, det ærede Medlem har besluttet og faaet 12 Medlemmer til at afgive Erklæring om, at Sagen skal afsluttes ved Beretning, saa er der jo endnu Tid til at ændre den Holdning. Det ærede Medlem ved nu, at han kan faa min Tilslutning til Forlængelse af Kommissionens Mandat for indeværende Aar, saa hvis det udelukkende er dette, som staar os imellem, er der Tid til at ændre den begaaede Fejl.

Til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) vil jeg sige, at naar han mener, at der er Strid imellem min Paastand om, at jeg ikke har tilsigtet en Kommission af permanent Varighed, og at jeg derefter har villet stryge Tidsbegrænsningen for Kommissionens Arbejde, skulde jeg tro, at det ærede Medlem meget vel kan forstaa, at der er god Sammenhæng her. En permanent Kommission er nemlig en Kommission, som har til Opgave varigt at følge et bestemt Formaal. En Kommission, som derimod har en bestemt Opgave at løse, kan faa dels et tidsbegrænset Mandat, hvad forskellige af vore Kommissionsforslag har, men ogsaa et Mandat, som gaar ud paa, at til Løsning af Opgaven skal Kommissionen have den Tid, den behøver; men Kommissionens Permanens ophører med denne Opgaves Løsning. Der er permanente Boligkommissioner indført i andre Lande med det Formaal stadig at føre et bestemt Tilsyn med Boligforholdene. Det er ingen permanent Kommission, jeg har ønsket, jeg har ønsket Kommissionens Mandats Varighed forlænget, og det er dette, som det høje Tings Tolvmandsflertal i Udvalget har nægtet for derigennem ret tydeligt overfor Befolkningen at konstatere, hvilken uhyre Interesse det har for den mindre bemidlede Befolknings Boliger.

Vejstrup: Trods det, at det af det ærede Medlem (Kragh), der førte Ordet fra Venstres Side, straks blev sagt, at han ikke ønskede at komme ind paa Dyrtdislovgivningen og dens Principper, er Forholdet jo alligevel det, at det ærede Medlem blev ved at kredse om § 2, og hvad